

opstillede Beregninger er i alt væsentligt rigtige og bygget paa en, om jeg saa maa sige, sund Pessimisme. tror jeg at turde sige, at i hvert Fald det store Flertal af og formentlig hele mit Parti vil gaa med til Forslaget om dette Anlæg.

Man vil vel nok fra visse Sider sige, at de her fremsatte Udtalelser alt i alt er Udtryk for, at man kun meget nødig gaar med til Broanlægget. Noget saadant maa jeg bestemt hævde er forkert. Vi ønsker fra vor Side afgjort ikke at kvæle Anlægget i Kærlighed ved Udtalelser saasom, at naar vi endelig skal have Anlægget, skal det ikke alene være et Jernbaneanlæg, men ogsaa et Vejanlæg. Vi ønsker udelukkende at se Sagen fra et økonomisk Synspunkt og skærer, for dog mulig at gøre det forsvarligt at gennemføre Anlægget, rationelt de Ting bort, som vi ikke mener i Øjeblikket er økonomisk forsvarlige. Det vil sige, at vi i alt Fald indtil videre ikke mener at kunne gaa med til Vejbroen eller til et Hængefærganlæg. Derimod er det mit personlige Haab, og jeg tror ogsaa, jeg tør sige det store Flertal af mit Partis Haab, muligvis hele Partiets Haab, at det gennem Udvalgsbehandlingen vil vise sig, at de Tal, man opererer med, har i den Grad Sandsynligheden for sig, er i den Grad nøgterne, at dette maa være os tilstrækkeligt til, at vi kan gaa med til Anlægget. Men jeg gentager, at kunde man udover dette naa til, at man fik Sikkerhed for, at Pengene blev skaffet ved ekstraordinære Foranstaltninger, føler jeg mig fuldkommen overbevist om, at der ikke alene i mit Parti, men ud over det hele Land kun vilde være meget faa, som ikke med Glæde gik med til dette Anlæg.

Petersen (Røjle): Allerførst maa jeg rette en Tak til den højtærede Minister for offe tlige Arbejder, fordi han nu endelig søger at realisere den Tanke, der, som det ærede Medlem Hr. Tange meget rigtigt bemærkede i Gaar, har beskæftiget Sindene i næsten 40 Aar: Tanken om en Broforbindelse mellem Jylland og Fyn. idet der nu er forelagt et Lovforslag desangaaende for dette høje Ting. Det forekommer mig, at det er ikke med Urette, man kan sige, at det er en Begivenhed i dansk politisk Historie, at et saa stort og vidtrækkende Lovforslag er blevet forelagt for dette høje Ting, og hvis det kan lykkes at forene de forskellige Meninger, der ret naturligt vil melde sig overfor Løsningen af en saa stor Opgave, til en Helhed, saadan at Lille Bælts Broen er en Kædsgering i Løbet af ganske faa Aar, vil

man ikke alene have gennemført et Foretagende af stor samfundsgavnende Betydning, men det vil tillige være et Bevis for de kommende Slægter for, at i den Tid, da Europa vaandede sig efter Verdenskrigens Rædsler, viste det lille Danmark trods alt, at det havde Villien til Liv, Villien til gennem et Fredens Arbejde at skabe nye Muligheder for Fremtiden. Derfor takker jeg den højtærede Minister for offentlige Arbejder for det Storsyn, han her har vist ved at forelægge dette Lovforslag.

Det er imidlertid saadan, at der er intet, der er fuldkomment her i denne Verden, og den højtærede Minister danner ingen Undtagelse i saa Henseende. Det er derfor heller ikke saa underligt, at dette Lovforslag ikke er saa fuldkomment, som man kunde ønske det ogsaa fra vor Side. Der findes adskillige Ting, som vi fra vor Side kunde ønske anderledes, og adskillige Ting, som jeg for mit personlige Vedkommende kunde ønske anderledes. Jeg vil derfor benytte Lejligheden til at sige et Par Ord om det, idet jeg dog maa forudskikke den Bemærkning, at det er mit Haab, at de Anskuelser, som fra de forskellige Sider maatte fremkomme under Forhandlingen, dog vil være af en saadan Karakter, at de kan bøjes mod hinanden, saa at Forslaget kan blive gennemført i indeværende Rigsdagssamling.

Men inden jeg gaar over til at omtale nogle af de Punkter, hvor jeg kunde ønske Forslaget anderledes, maa jeg rette endnu en Tak til den højtærede Minister, en Tak, fordi han har imødekommet de Ønsker, man har næret fra Middelfart Bys Side, Ønsker, som gik ud paa, at den Del af Jernbanelinien, som skal føres fra Middelfart Station i en Bue mod Syd og saa ind over Broen over til Jylland, maatte komme til at gaa Syd for Godsforvalterboligen Adlershus. Jeg finder saa meget mere Grund til at takke derfor, som jeg mener at vide, at efter de oprindelige Planer var det Hensigten, at denne Linie skulde gaa over et Areal, hvor Middelfart By i Øjeblikket er i Færd med at anlægge en ny Kirkegaard, og endvidere over en hel Del meget værdifulde Byggegrunde, og hvis det var blevet Tilfældet, vilde det have berørt Middelfart Bys Interesser paa det pinligste. Dette Ønske fra Middelfart har den højtærede Minister været saa elskværdig at imødekomme, saaledes at Linien efter Forslaget bliver lagt sønden for Godsforvalterboligen. Det takker jeg den højtærede Minister for. Derimod skal jeg